

מסכת סנהדרין

פרק ז משנה י

הפסית, זה קדיות הפסית את הקדיות. אמר לו יש יראה במקום פלוני, כה אוכלה, כה שותה, כה מטיבה, כה מרעה. כל חיבי מיתות שבתורה אין מקמינו עלייהם, חוץ מזו. אמר לשנים והן עדים, מביאין אותו לבית דין וסוקلين אותו. אמר לאחד, הוא אומר יש לי חברים רוצים בכה. אם היה ערום ואיינו יכול לדבר לפניהם, מקמינו לו עדים אחורי הגדר, והוא אומר לו אמר מה שאמר לך ביהود, והלה אומר לו, והוא אומר לו היה נגיח את אלתינו שבשמים ונלה ונעבד עצים ואבניים. אם חזר בו, ברוי זה מוטב. ואם אמר כך היה חוביתו וכך יפה לנו, העומדים מאחורי הגדר מביאין אותו לבית דין וסוקליין אותו. הוא אומר אעבד, אלה ואעבד, גלה ונעבד. אזבח, אלה ואזבח, גלה ונזבח. אקטיר, אלה ואקטיר, גלה ונקטיר. אנסה, אלה ואנסה, גלה וננסה. אשפטה, אלה

וְאַשְׁתָּחֹה, גַּלְגַּלְגַּלְתִּי וְנִשְׁתָּחֹה. הַמִּדִּיחַ, זֶה הַאֲמֵר, גַּלְגַּלְתִּי וְנִשְׁתָּחֹה:
עֲבוֹדָה זָרָה: